

РЕШЕНИЕ

№ 494

гр. София, 04.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-17, в закрито заседание на четвърти май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диляна Господинова

като разглежда докладваното от Диляна Господинова Търговско дело № 20221100900621 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 25 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ЗТРРЮЛНЦ/.

Образувано е по жалба, подадена от П. ИВ. Р. срещу отказ № 20220325172745/ 29.03.2022 г. на длъжностно лице по регистрацията при Агенция по вписванията, с който е отказано да бъде извършена първоначална регистрация в търговския регистър на новоучреденото дружество „Р.“ ЕООД.

Софийски градски съд, след като съобрази изложените от жалбоподателя доводи и събраните по делото доказателства, намира следното:

Частната жалба е подадена в законоустановения срок срещу акт, подлежащ на обжалване съгласно разпоредбата на чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ и от лице, което има право и интерес от обжалването, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, частната жалба е неоснователна.

Предмет на регистърното производство, по което е постановен обжалвания отказ, е извършване на първоначално вписване в търговския регистър на новоучреденото дружество „Р.“ ЕООД.

При подаване на заявление за вписване на определени обстоятелства в търговския регистър длъжностното лице, което е компетентно да извърши вписването, съответно да постанови отказ, извършва на първо място проверка на редовността на подаденото заявление – дали то изхожда от оправомощено лице и дали е изготвено при спазване на предвидените в закона форма и ред.

В чл. 15, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ е посочено, че вписване, заличаване и обявяване могат да се заявят от търговеца, от прокуриста, от друго лице в предвидените по закон случаи, както и от адвокат с изрично пълномощно. В хипотезата на заявяване за вписване в търговския регистър на първоначална регистрация на новоучредено търговско дружество в закона има изрично правило, регламентиращо лицето, което има право да подаде заявление за това. То се съдържа в нормата на чл. 67 ТЗ, в която е предвидено, че заявлението за първоначално вписване на учреденото дружество в търговския регистър се подава от избрания управителен орган.

От документите, представените с подаденото заявление, за разглеждане на което е образувано настоящото регистърно производство, се установява, че от лицето П. ИВ. Р. е взето решение за учредяване на еднолично дружество с ограничена отговорност и с фирма „Р.“, както и че то ще се управлява от едноличния собственик на капитала съгласно чл. 147, ал. 1, предл. 1 ТЗ. Следователно едноличният собственик на капитала на дружеството, което се учредява, който е негов управителен орган, е надлежно легитимиран да подаде заявление за неговото първоначално вписване в търговския регистър. В случая се установява, че заявлението е подадено точно от лицето, което има качеството на едноличен собственик на капитала и управител на новоучреденото дружество, което е П. ИВ. Р., което означава, че то изхожда от оправомощено да стори това лице.

На следващо място при подаване на заявление за вписване на определени обстоятелства в търговския регистър длъжностното лице извършва проверка и за това дали от представените от заявителя документи се доказва, че заявените за вписване обстоятелства съществуват, както и че те съответстват на закона, т.е. че не противоречат на императивни законови норми /чл. 21, т. 5 ЗТРРЮЛНЦ/, като в случаите на заявено първоначално вписване то е длъжно да провери и дали друго лице няма права върху фирмата на дружеството, с която се иска то да бъде вписано в търговския регистър, както и дали тя отговаря на изискванията на чл. 7, ал. 2 ТЗ /чл. 21, т. 7 ЗТРРЮЛНЦ/.

В чл. 7, ал. 1 ТЗ е дадена легална дефиниция на понятието фирма, като е предвидено, че тя представлява наименованието, под което търговецът упражнява занятието си и се подписва.

Съгласно чл. 1, ал. 2 и чл. 8 от Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост фирмата е самостоятелен обект на индустриална собственост, който се ползва със закрила, която се предоставя във всички страни - членки на Съюза. Закрила на правото на търговеца на фирма е предвидена изрично и в българското законодателство. В чл. 11 ТЗ е регламентирано съществуването в полза на търговеца, който е регистрирал определено фирмено наименование, изключително право да го използва, както и да иска от всяко едно трето лице да прекрати използването на фирмата и да му заплати обезщетение за причинените от това вреди. В чл. 7, ал. 4 ТЗ е уреден и един частен случай на това общо право, като е предвидено, че всеки търговец има право да предяви иск за установяване на недобросъвестно заявяване или използване на фирма, за преустановяване на недобросъвестното използване на фирма, както и иск за обезщетение за вреди, когато фирмата е идентична или сходна с регистрирана по-рано фирма. При съобразяване на посочените норми, които са част от международното и националното законодателство, следва да се заключи, че правото на фирма, което принадлежи на регистрирания я търговец, е уредено като изключително право и включва в своето съдържание правото на търговеца да я използва в цялостната си дейност и да забрани на друг търговец да използва фирма, която е идентична или сходна с неговата, в случай че тя е регистрирана по-рано, като нарушаването на това право води до възникване на вземане за получаване на обезщетение за вреди срещу нарушителя. Следователно за да се допусне вписването в търговския регистър на едно търговско дружество трябва да се установи, че фирмата, под която то ще упражнява занятието си, не нарушава възникнало вече право върху фирма на друг правен субект, т.е. че заявеното като фирма наименование не е идентично или сходно с регистрирана по-рано фирма.

От посочените от заявителя факти е видно, че фирмата, с която новоучреденото търговско дружество, иска да бъде регистрирано се състои от думата „Р.“. При извършена от

длъжностното лице и от съда справка в търговския регистър е видно, че преди датата на подаване на заявлението за вписване в регистъра на новоучреденото дружество „Р.“ ЕООД, е вписано друго търговско дружество, което е с наименование „Р.К.“, регистрирано на 25.11.2009 г. Словният елемент „Р.“, от който се състои фирмата на дружеството, което се иска да бъде регистрирано, и словният елемент „Р.К.“ на по-рано регистрираната фирма на друг търговец са сходни във визуално отношение и са идентични в звуково и смислово отношение. Те съдържат едни и същи букви, изписани на кирилица, които се произнасят по един и същи начин и имат едно и също значение – наименованията се състоят от измислената дума Р. и думата К., която произтича от българската дума К.иален или от английската дума „commercial“, означаваща търговски, но изписана на кирилица. Разликата между двете фирми във визуално отношение се изразява единствено в това, че при едната всички букви са изписани слято, а при другата те са разделени на две отделни думи. Тази разлика обаче не е определяща при цялостното възприемане на фирмите от всяко едно трето лице, което остава с впечатление, че се касае до един и същи по съдържание текст. С оглед на това съдът намира, че във визуално, смислово и фонетични отношение е налице много високо по степен сходство между словните елементи, от които се състоят двете фирми. Това означава, че фирмата на новоучреденото дружество, което се иска да бъде вписано в търговския регистър, е сходна с по-рано регистрирана в регистъра фирма. Следователно в случая се констатира, че не е спазено едно от изискванията, на които трябва да отговаря фирмата на търговеца, което е основание за постановяване на отказ от длъжностно лице да извърши исканото първоначално вписване на дружеството „Р.“ ЕООД, както е направено.

По изложените съображения жалбата срещу отказа, постановен от длъжностно лице по регистрацията при Агенция по вписванията, е неоснователна и като такава следва да се остави без уважение.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата, подадена от П. ИВ. Р. срещу отказ № 20220325172745/ 29.03.2022 г. на длъжностно лице по регистрацията при Агенция по вписванията, с който е отказано да бъде извършена първоначална регистрация в търговския регистър на новоучреденото дружество „Р.“ ЕООД.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на жалбоподателя.

Съдия при Софийски градски съд: _____